Socialutskottets betänkande

1980/81:34

om sommarverksamheter för barn m. m.

Motioner

I motion 1979/80:282 av Olof Palme m. fl. (s) hemställs, såvitt här är i fråga (yrkande 3), att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om sommarverksamheten för barn.

I motion 1979/80:368 av Inga Lantz m. fl. (vpk) föreslås

1. att riksdagen hos regeringen hemställer om förslag om särskilt statsbidrag till kommunerna att anordna kollektiv semesterverksamhet,

2. att riksdagen uttalar att regeringen låter denna fråga utredas ytterligare och att de erfarenheter som redan vunnits tillvaratas i en vidareutveckling av verksamheten.

I motion 1979/80:847 av Ove Karlsson m. fl. (s) hemställs att riksdagen hos regeringen begär en samlad plan för genomförande av upprustning samt underhåll och drift av sommar- och lägergårdar i enlighet med motionens syfte.

Fritidsverksamhet för barn i föreningsregi under sommarlov och andra lov

I motion 1979/80:282 pekar motionärerna på att i barnstugeutredningens betänkande (*SOU 1975:94*) Barns sommar åtgärder föreslogs för omsorg och fritidsverksamhet för barn under somrar och andra lov. Motionärerna anser att det finns starka skäl att uppmärksamma behovet av sådana verksamheter. Motionärerna finner det angeläget att regeringen redovisar förslag i anledning av utredningens betänkande och den bedrivna försöksverksamheten samt att man därvid särskilt prövar möjligheten att låta organisationslivet få vidgade uppgifter.

I betänkandet Barns sommar framhölls bl. a. att den av föreningslivet bedrivna lägerverksamheten framstår som ett angeläget inslag i barns sommarverksamhet och därför bör ges mycket hög prioritet samt på olika sätt stimuleras kvantitativt och kvalitativt.

I en socialdemokratisk partimotion (1978/79:516 yrkande 4) som behandlades i det av riksdagen godkända betänkandet SoU 1978/79:28 framställdes ett yrkande som hade i huvudsak samma innehåll som det nu aktuella. Utskottet anförde följande (s. 25), därvid inledningsvis viss redovisning för betänkandet Barns sommar lämnades.

Utredningen har föreslagit bl. a. att ett nytt särskilt bidrag införs till kommunernas insatser för barn under sommarferierna. Bidraget föreslås utgå med 300 kr. för år för det antal barn i skolåldrarna som under skolterminen bereds omsorg i fritidshem eller familjedaghem. Bidraget avses utgöra ett stöd till kommunerna även för feriehemsverksamhet och sommargårdsverksamhet och därmed ersätta nu utgående statsbidrag. Kostnaderna beräknades av barnstugeutredningen till ca 12 milj. kr. för helt år.

Utskottet anser liksom kommunalekonomiska utredningen att det föreslagna nya statsbidraget inte skulle få någon nämnvärd betydelse för utbyggnaden av aktiviteter för barn och ungdomar under sommaren. Utskottet är därför inte berett att förorda att barnstugeutredningens förslag genomförs. Denna uppfattning står i överensstämmelse med vad som anförs i propositionen 1978/79:95 om den kommunala ekonomin (bil. 2 s. 7).

Utskottet avstyrker därför motionen 1978/79:516 av Olof Palme m. fl. (s) i motsvarande del (yrkandet 4 delvis).

Utskottet kan inte heller biträda förslaget i samma motion (yrkandet 4 delvis) såvitt avser begäran hos regeringen om förslag med anledning av utredningens betänkande i övrigt och den försöksverksamhet som bedrivits på området. Betänkandet innehåller en rad uppslag som kan förverkligas ute i kommunerna utan att någon redovisning av förslagen behöver ske över riksdagen. De idéer som framfördes i betänkandet har på olika sätt prövats och redovisats. Bl. a. har socialstyrelsen förra året gett ut rapport från försöksverksamhet med sommaraktiviteter för yngre skolbarn. Utskottet avstyrker motionen även i denna del (yrkandet 4 delvis).

Utskottet erinrade också om att, som närmare redovisas nedan, från allmänna arvsfonden under 1970-talet utgått medel för försöksverksamhet för barn under sommarloven.

Från allmänna arvsfonden har sedan år 1973 utgått bidrag till försöksverksamhet med fritidsaktiviteter under sommarlov och andra lov för barn och ungdom, företrädesvis i åldern 7–12 år. Medlen har fördelats efter beredning i socialstyrelsen, och i beredningsarbetet har bl. a. statens ungdomsråd deltagit. Verksamheten har inneburit att föreningar och kommuner fått tillfälle att pröva nya former av fritidsaktiviteter och nå nya grupper av barn och ungdom.

I årets budgetproposition (1980/81:100 Bil. 12, s. 217) uttalar föredragande statsrådet Britt Mogård bl. a. följande.

Mot bakgrund av de erfarenheter som framkommit under försöksverksamheten förordar jag att ett nytt anslag benämnt Bidrag till ferieverksamhet inom ungdomsorganisationerna inrättas fr. o. m. budgetåret 1981/82. Jag beräknar anslaget, som bör vara ett reservationsanslag, till 7 milj. kr. Dessa medel har förts över från anslaget Bidrag till ungdomsorganisationernas lokala verksamhet.

Som jag tidigare har nämnt har försöksverksamheten bedrivits i form av sommaraktiviteter för yngre skolbarn. Enligt min mening bör bidraget till ferieverksamhet även kunna utgå till föreningsledd verksamhet under sportlov, ferier i samband med de stora helgerna eller andra längre ledigheter under terminerna. Jag förutsätter dock att huvuddelen av verksamheten kommer att bedrivas under sommarferierna. Verksamheten bör i första hand

omfatta barn i åldern 7–12 år. men bör även kunna omfatta ungdomar på grundskolans högstadium.

De principer som hittills tillämpats vid fördelning av medel till ungdomsorganisationerna för sommaraktiviteter bör i huvudsak gälla även vid fördelningen av det reguljära stödet. Stor frihet i fråga om verksamhetens innehåll och inriktning måste lämnas till den enskilda sökande organisationen. Verksamheten bör stå öppen för alla barn utan krav på medlemskap i en organisation. Det innebär inte att organisationen måste göra avkall på sin idémässiga del av verksamheten. Profilen bör bibehållas så att deltagarna på detta sätt kan lära känna olika organisationer.

Medel bör kunna utgå till personal- och materialkostnader, kost och logi, kostnader för planering och utvärdering av verksamheten, informationsinsatser och extra resor. Även kostnader för utbildning och fortbildning bör kunna ersättas.

Statens ungdomsråd bör svara för bidragsfördelningen på grundval av underlag från ungdomsorganisationerna. Ungdomsrådet bör samråda med socialstyrelsen inför beslut om medelsfördelningen mellan de olika organisationerna.

Jag avser att föreslå regeringen att ge statens ungdomsråd i uppdrag att föreslå närmare bestämmelser för verksamheten. En utvärdering av dessa bestämmelser bör göras efter två år.

Kulturutskottet har tillstyrkt att riksdagen godkänner de angivna riktlinjerna för statsbidrag och att riksdagen för nästa budgetår anvisar ett reservationsanslag av 7 milj. kr. till Bidrag till ferieverksamhet inom ungdomsorganisationerna (KrU 1980/81:25).

Alternativa semesterformer

I motion 1979/80:368 framhåller motionärerna att vad som är utmärkande för de vanligaste formerna för semester är särskilt isoleringen och privatiseringen av familjelivet. Motionärerna anser att det är viktigt att man utvecklar alternativa semesterformer, särskilt för barnfamiljer. Alternativen skulle vara mindre inriktade på konsumtion och mer på att stärka familjegemenskap tillsammans med andra människor. Ett sådant alternativ är enligt motionärerna kollektiv familjesemester.

Motionärerna anser vidare att kommunerna bör få större möjligheter att anordna olika former av kollektiv semesterverksamhet bl. a. familjekoloniverksamhet och att statsbidrag bör utgå för verksamheten. Den utredning som riksdagen uttalat sig för med anledning av kulturutskottets betänkande 1978/79:15 bör också noggrannare utreda formerna för denna semesterform så att allt fler människor kan få tillfälle att delta.

Utskottet behandlade vid 1978/79 års riksmöte (SoU 1978/79:28 s. 26) en motion vars innehåll motsvarar det första av yrkandena, nämligen statsbidrag till anordnandet av kollektiv semesterverksamhet. Utskottet avstyrkte då yrkandet med hänvisning till vad som anförts i regeringens proposition 1978/79:95 om den kommunala ekonomin om att det bör finnas synnerligen starka stimulansbehov för att motivera nya speciella statsbidrag. Riksdagen

godkände betänkandet (rskr 1978/79:262).

Vad beträffar det andra yrkandet syftar motionärerna på en utredning på det fritidspolitiska området som kulturutskottet vid riksmötet 1978/79 (KrU 1978/79:15 s. 6) förordade. Riksdagen beslutade i enlighet med utskottets förslag. Beträffande utredningens arbetsuppgifter uttalade kulturutskottet att den bör, tillsammans med redan pågående utredningar, syfta till att ge underlag för en samlad bedömning av det fritidspolitiska området. Utredningen bör därvid belysa vilka insatser som erfordras för att skapa jämlikhet i fråga om människors möjligheter att utnyttja den ökade fritiden.

I början av år 1980 tillsattes utredningen (Jo 1979:07) om den statliga rekreations- och turistpolitiken (TUREK). I direktiven (Dir 1979:81) uttalas bl. a. att den organisation som vuxit fram för att handlägga samhällets insatser på rekreations- och turistområdet är mycket splittrad genom att ansvaret delas mellan flera departement, myndigheter och organisationer. Det framhålls att det är angeläget att få till stånd en bättre samordning av de statliga styr- och stimulansmedlen inom rekreations- och turistsektorn. Det uttalas vidare i direktiven att utredaren från denna utgångspunkt bör beskriva de nuvarande administrativa förhållandena och därvid ange vilka statliga uppgifter inom sektorn som bör omfattas av samordningen. Den statliga administrationen av kulturpolitiken, folkbildningen och tävlingsidrotten bör dock inte behandlas.

Som ett led i arbetet med den organisatoriska samordningen bör utredaren också se över och sammanställa redan tillgänglig information som berör rekreations- och turistsektorn i Sverige och som tagits fram inom olika myndigheter och andra organ eller utredningar m. m. Utredaren bör också analysera bl. a. folkrörelsernas och andra organisationers medverkan på rekreations- och turistområdet. Vid kartläggningen bör utredaren särskilt beskriva de vanligast förekommande hindren för den enskilde att utnyttja det befintliga utbudet av rekreation. Likaså bör de förslag till åtgärder som därvid framkommit redovisas. Slutligen sägs att utredningen sammanfattningsvis bör ge underlag för en samlad rekreationspolitisk bedömning, däri inbegripet en bedömning om vilka insatser som erfordras för att skapa jämlikhet i fråga om människors möjligheter att utnyttja den ökade fritiden.

År 1978 tillsattes utredningen om fritidsboendets framtida utveckling (fritidsboendekommittén). I dess direktiv (Dir 1978:13) uttalas bl. a. följande.

Fritidsboendet är betydelsefullt för många människor. Det miljöombyte som en fritidsbostad erbjuder, upplevs av många som värdefullt för trivseln. Fritidsbebyggelse har därför tillkommit i snabb takt. För närvarande finns drygt 600 000 fritidshus i landet. En ökning har skett med närmare 20 000 hus per år under 1970-talet. Alternativa former för fritidsboende har däremot inte utvecklats i någon större omfattning. Som ett exempel kan nämnas att antalet bäddplatser i semesterbyar av olika slag är endast drygt 20 000.

Samhället har anledning att se positivt på verksamheter som ger den enskilde möjlighet till fritidsaktiviteter och rekreation, däribland också på utvecklingen av fritidsbebyggelsen. Den starka ökningen av fritidshus medför emellertid också problem. Dessa måste få sin lösning, samtidigt som det är angeläget att utreda efterfrågan på och förekomsten av eventuella hinder för utveckling av olika alternativ för fritidsboende och rekreation.

I direktiven sägs också att det finns behov av att ägna ytterligare uppmärksamhet åt den övergripande frågan om i vilken utsträckning och på vilket sätt samhället bör engagera sig i frågor som rör tillkomsten av fritidsbostäder av olika slag. Det sägs vidare att utgångspunkten för kommitténs arbete skall vara att olika samhällsgrupper skall ha frihet att välja mellan olika sätt att utnyttja fritiden. Samhället bör medverka härtill och till att fritidsboendet utvecklas i former som är förenliga med naturvårdens krav och kravet på god hushållning med naturresurser, energi och samhällsekonomiska resurser. Kommittén bör analysera hur önskemålen om olika former för fritidsbostäder kan komma att utvecklas med utgångpunkt i tillgängliga studier samt mot bakgrund av bedömningar av demografiska förändringar, förändringar i arbetstiden och i utländska medborgares efterfrågan på fritidshus. Kommittén bör belysa hur olika faktorer i boendemiljön påverkar efterfrågan på särskilda fritidsbostäder i framtiden. I direktiven sägs slutligen bl. a. att kommitténs arbete spänner över ett brett område. Samordning bör därför ske med det arbete som äger rum inom departement, myndigheter och utredningar på olika områden.

I ett första delbetänkande (Ds Bo 1981:3) Fritidshus eller permanentbostad? har kommittén behandlat omvandlingen av fritidshus till permanentbostad och vice versa.

Upprustning, underhåll och drift av sommar- och lägergårdar

Motion 1979/80:847 tar upp behovet av upprustning av sommar- och lägergårdar. Motionärerna erinrar om att det i 1968 års barnstugeutrednings betänkande (SOU 1975:94) Barns sommar föreslogs åtgärder för omsorg och fritidsverksamhet för barn under sommaren och andra lov och lades fram förslag om en upprustningsplan för föreningslivets lägergårdar och sommargårdar. I motionen pekas på att en begränsad inventering av lägergårdarna skett i samråd mellan socialstyrelsen och arbetsmarknadsstyrelsen. Enligt motionärerna är det angeläget, för att få en samlad bedömning av frågan och möjlighet till genomförande av upprustningsobjekten under en femårsperiod, att en plan utarbetas för genomförande av de anmälda upprustningsärendena. Upprustningen anges böra ske i sådan takt att verksamheten snabbt kan expandera. Slutligen anförs att det är angeläget att bidrag kan utgå även till underhåll och drift av sommar- och lägergårdar.

I betänkandet Barns sommar (s. 109) föreslogs att en upprustningsplan skulle upprättas såväl för föreningslivets gårdar som för sommargårdarna.

Upprustningsplanen föreslogs ingå som en prioriterad del av arbetsmarknadsstyrelsens beredskapsprogram.

På regeringens uppdrag upprättade socialstyrelsen år 1977 efter samråd med arbetsmarknadsstyrelsen och företrädare för kommunerna och organisationerna en sådan upprustningsplan. Planen överlämnades till arbetsmarknadsstyrelsen. I mars 1978 överlämnade socialstyrelsen kompletteringar till arbetsmarknadsstyrelsen. Planen upptog sammanlagt 355 olika upprustningsobjekt till en total kostnad av 146 milj. kr. Objekten rangordnades länsvis. I september 1978 infordrade arbetsmarknadsstyrelsen på regeringens uppdrag uppgifter från länsarbetsnämnderna om i vilken utsträckning de i upprustningsplanen intagna objekten medtagits i varje länsarbetsnämnds objektplan för 1978/79. 155 objekt hade upptagits i länsarbetsnämndernas objektreserver, och beslut hade fattats om att två objekt till en sammanlagd kostnad av 1,5 milj. kr. skulle rustas upp.

Utskottet behandlade vid riksmötet 1978/79 en motion med samma innehåll som den nu aktuella (SoU 1978/79:28). Därvid redovisade utskottet vad som ovan anförts beträffande upprustningsplanen och vilka objekt som kommit till utförande. Utskottet avstyrkte motionen i sitt av riksdagen godkända betänkande och anförde därvid följande (s. 26).

Enligt utskottets mening måste genomförandet av upprustningen främst bli beroende av vilka medel som kan ställas till förfogande av arbetsmarknadsstyrelsen för ändamålet. Utskottet vill dock även erinra om att allmänna arvsfonden står öppen för ansökningar om bidrag för ny- och ombyggnad av anläggningar för barn- och ungdomsverksamhet.

Efter år 1978 har inte någon uppföljning skett, och varken arbetsmarknadsstyrelsen eller socialstyrelsen har någon samlad bild av vilka objekt som kommit till utförande. Socialutskottet har mot denna bakgrund hos länsarbetsnämnderna i Norrbottens, Västernorrlands, Gotlands, Göteborgs och Bohus samt Malmöhus län efterhört i vilken utsträckning upprustningsobjekt kommit till utförande eller planeras komma att utföras. Av svaren framgår att inte någon av de i planen för länen i fråga intagna upprustningarna kommit till utförande. Länsarbetsnämnden i Norrbottens län har vid ett tillfälle tillstyrkt en ansökan om medel för upprustning av en sommargård. Denna ansökan avslogs av arbetsmarknadsstyrelsen efter hörande av bl. a. socialstyrelsen. Som skäl för avslaget anfördes att bidrag kan utgå i annan ordning.

Beträffande handläggningen av ärenden rörande beredskapsarbeten av här aktuellt slag må i anslutning till det anförda redovisas följande.

Det ankommer på varje länsarbetsnämnd att årligen i kontakter med berörda huvudmän inventera och ställa samman en reserv av arbeten som är så förberedda att de snabbt kan påbörjas för att motverka arbetslöshet (objektreserv). De huvudmän som kontaktas är kommuner, landsting och statliga myndigheter. Objektreserven skall före maj månads utgång tillställas arbetsmarknadsstyrelsen. För att ett objekt skall uppmärksammas vid

sammanställandet av objektreserven krävs att huvudmannen aktualiserat det hos länsarbetsnämnden. Statsbidrag för utförande av beredskapsarbetet skall sökas av objektets huvudman dvs. den kommun eller förening som äger sommar- eller lägergården. Det bör anmärkas att det, för att en ansökan skall upptas till behandling, inte krävs att objektet finns upptaget i objektreserven. Ansökan remitteras för yttrande till länsstyrelsen och eventuellt annan fackmyndighet på länsplanet. Ansökan granskas av länsarbetsnämnden bl. a. med beaktande av det aktuella arbetsmarknadsläget och arbetets lämplighet ur sysselsättningssynpunkt. Beredskapsprojekt där kostnaderna understiger 800 000 kr. beslutas av länsarbetsnämnderna. I de fall ansökningarna skall avgöras av arbetsmarknadsstyrelsen vidarebefordras de av länsarbetsnämnden med eget yttrande.

Beträffande frågan om bidrag till driften av läger- och sommargårdar hänvisas till vad som ovan (s. 2) redovisats rörande i proposition 1980/81:100, bil. 12, framlagt förslag om bidrag till föreningslivet för sommarverksamhet för barn.

Utskottet

I detta betänkande behandlas tre motioner som rör barns fritid.

I motion 1979/80:282 (yrkande 3) av Olof Palme m. fl. (s) tas upp frågan om fritidsverksamhet för barn under sommarlov och andra lov. Motionärerna finner det angeläget att regeringen redovisar förslag i anledning av barnstugeutredningens betänkande Barns sommar (SOU 1975:94) och den försöksverksamhet som bedrivits inom området. Motionärerna vill att man därvid särskilt prövar möjligheten att låta organisationslivet få vidgade uppgifter.

Regeringen har i årets budgetproposition – mot bakgrund av att den försöksverksamhet som bedrivits med sommaraktiviteter för yngre skolbarn och som finansierats med medel ur allmänna arvsfonden givit mycket positiva erfarenheter – föreslagit att ett nytt reservationsanslag benämnt Bidrag till ferieverksamheten inom ungdomsorganisationerna inrättas. För nästa budgetår föreslås en medelsanvisning av 7 milj. kr. Medlen har förts över från anslaget Bidrag till ungdomsorganisationernas lokala verksamhet. Fördelningen av medlen skall göras av statens ungdomsråd på grundval av underlag från ungdomsorganisationerna.

Propositionens förslag har tillstyrkts av kulturutskottet (KrU 1980/81:25) men ärendet har ännu inte avgjorts av riksdagen. Socialutskottet anser att ett genomförande av förslaget kommer att i väsentlig utsträckning tillgodose motionsyrkandet. Under hänvisning härtill och till vad utskottet anförde i sitt betänkande SoU 1978/79:28 (se ovan s. 2) vid behandlingen av ett likartat motionsyrkande avstyrker utskottet motion 1979/80:282 yrkande 3.

I motion 1979/80:368 av Inga Lantz m. fl. (vpk) yrkas att särskilt statsbidrag skall utgå till kommunerna för att de skall kunna anordna

kollektiv semesterverksamhet (yrkande 1).

Utskottet har vid riksmötet 1978/79 i sitt av riksdagen godkända betänkande SoU 1978/79:28 (s. 26) avstyrkt ett motionsyrkande med samma innehåll under hänvisning främst till att det bör finnas synnerligen starka stimulansbehov för att motivera nya speciella statsbidrag. Av samma skäl avstyrker utskottet det nu aktuella motionsyrkandet.

I samma motion yrkas att frågan om kollektiv semesterverksamhet skall utredas ytterligare och att de erfarenheter som redovisats skall tillvaratas i en vidareutveckling av verksamheten (yrkande 2).

Utskottet har i det föregående lämnat en utförlig redovisning av direktiven för utredningen om den statliga rekreations- och turistpolitiken (TUREK) och utredningen om fritidsboendets framtida utveckling (fritidsboendekommittén). Utskottet anser mot bakgrund av innehållet i direktiven att motionen inte påkallar något riksdagens initiativ i här aktuell del. Motionsyrkandet avstyrks.

I motion 1979/80:847 av Ove Karlsson m. fl. (s) yrkas att riksdagen hos regeringen begär en samlad plan för genomförande av upprustning samt underhåll och drift av sommar- och lägergårdar. Motionärerna anser att planen bör utformas så att upprustningsarbetet kan genomföras under en femårsperiod.

Socialstyrelsen upprättade år 1977 i samråd med arbetsmarknadsstyrelsen på regeringens uppdrag en upprustningsplan för sommar- och lägergårdar, som upptog tillhopa 355 gårdar. Planen kompletterades sedermera. Arbetsmarknadsstyrelsen överlämnade material i ärendet till länsarbetsnämnderna. I överensstämmelse med beslut av regeringen skulle varje nämnd i objektreserven för 1978/79 ta med de objekt som bedömdes lämpliga och erforderliga som beredskapsarbeten. Vid en uppföljning i september 1978 framkom att det beträffande två av de i planen upptagna gårdarna hade fattats beslut om upprustning. Som framgår av den tidigare framställningen saknas uppgift huruvida det senare fattats beslut om upprustning av ytterligare gårdar som beredskapsarbete.

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det skulle vara av värde att ha överblick över situationen när det gäller upprustningen av sommar- och lägergårdar. Utskottet anser det därför angeläget att den år 1977 gjorda upprustningsplanen följs upp av regeringen. Det bör ankomma på regeringen att i sammanhanget överväga om särskilda åtgärder är påkallade för att sommar- och lägergårdar skall tas in i de olika länsarbetsnämndernas objektreserver för kommande budgetår. Den förfrågan utskottet gjort hos fem länsarbetsnämnder tyder nämligen på att sommar- och lägergårdar inte kommit att tas upp i objektreserverna hos vissa länsarbetsnämnder för senare budgetår än 1978/79 som en följd av att huvudmännen inte bevakat ärendena hos nämnderna. Utskottet vill i detta sammanhang – mot bakgrund av att arbetsmarknadsstyrelsen synes ha avslagit en ansökan om att en lägergård skulle upprustas som beredskapsarbete på grund av att bidrag till sådan

upprustning kan utgå från allmänna arvsfonden – framhålla att anspråken på fonden f. n. är så stora att det torde finnas ett ytterst begränsat utrymme för att låta medel från fonden utgå för det här aktuella ändamålet. Vad utskottet sålunda anfört med anledning av motion 1979/80:847 om upprustning av sommar- och lägergårdar bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Utskottet vill i detta sammanhang betona vikten av att huvudmännen för sommar- och lägergårdarna bedriver verksamheten på sådant sätt att de barn och ungdomar som vistas där tränas i att ta ansvar för sin miljö.

Som ovan angetts har kulturutskottet tillstyrkt att riksdagen för nästa budgetår under ett nytt anslag anvisar medel som avser bidrag till ferieverksamhet inom ungdomsorganisationer. Bidragen skall utgå för utgifter av typ personal- och materialkostnader, kost och logi, kostnader för planering och utvärdering av verksamheten, informationsinsatser och extra resor. Den föreningsdrivna ferieverksamheten kommer således att i viss utsträckning kunna få bidrag till driftkostnaderna. Socialutskottet är i det rådande budgetläget inte berett att härutöver tillstyrka att riksdagen tar initiativ som syftar till att statsbidrag skall utgå till drift- och underhållskostnader för sommar- och lägergårdar.

Utskottet hemställer

1. beträffande *förslag avseende sommarverksamheten för barn*
   att riksdagen avslår motion 1979/80:282,
2. beträffande *statsbidrag till kollektiv semesterverksamhet och utredning avseende kollektiv semesterverksamhet*
   att riksdagen avslår motion 1979/80:368,
3. beträffande *upprustning av sommar- och lägergårdar*
   att riksdagen med anledning av motion 1979/80:847 i motsvarande del som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

4. beträffande *underhåll och drift av sommar- och lägergårdar* att riksdagen avslår motion 1979/80:847 i motsvarande del.

Stockholm den 7 maj 1981

På socialutskottets vägnar
GÖRAN KARLSSON

Närvarande: Göran Karlsson (s), Gabriel Romanus (fp), Karl Leuchovius (m), Rune Gustavsson (c), Evert Svensson (s), Blenda Littmarck (m), Kjell Nilsson (s), Ulla Tillander (c), Sven-Gösta Signell (s), Kersti Swartz (fp), Anita Bråkenhielm (m), Stig Alftin (s), Karin Israelsson (c), Lena Öhrsvik (s) och Maria Lagergren (s).

Särskilt yttrande

Göran Karlsson, Evert Svensson, Kjell Nilsson, Sven-Gösta Signell, Stig Alftin, Lena Öhrsvik och Maria Lagergren (alla s) anför:

I motion 1979/80:282 av Olof Palme m. fl. (s) krävs att regeringen lägger fram förslag om stöd för ferieverksamheten för barn.

I årets budgetproposition har ett sådant förslag lagts fram.

Det är bra att den ferieverksamhet som hittills bedrivits med medel ur allmänna arvsfonden nu kan permanentas, men vi beklagar att den bekostas genom en minskning av andra ungdomsanslag. Vi vill understryka att ferieverksamheten i fortsättningen måste få utvecklas utan att andra verksamheter för barn och ungdom begränsas.

Ställningstagande till omfattningen av stödet till ungdomsorganisationerna kommer att ske i annat sammanhang.